

## MI JÖN A PAKTUM UTÁN?

**Ma szavaz plenáris ülésén az Európai Parlament a 2020 óta tárgyalt Migrációs és Menekültügyi Paktumról, mely jelentős változásokat hoz az Európai Unió migrációs politikájában. Magyarországnak és migrációkritikus európai szövetségeseinek ugyanakkor még van némi mozgástere.**

A Paktum szövege szakpolitikai kérdésekben öt [kulcselemet](#) határoz meg. Ezek az Eurodac adatbázis létrehozása, a személyazonosítási eljárások egységesítése, a vészhelyzeti rendelkezések szabályozása, határrendészeti az eljárások hatékonyságának növelése, valamint a migrációs eljárások gyorsaságának növelése.

Az első két elem célja az Európába érkező irreguláris migránsok [személyazonosságának megállapítása](#), illetve egy egységes európai szintű adatbázis felállítása. A személyazonosítási eljárást minden esetben az EU külső határainak közelében kell elvégezni, a migráns érkezését követően hét napon belül. Az eljárás során a személyazonosság megállapítása mellett egészségügyi és biztonsági ellenőrzést végeznek, valamint az érintett ujjlenyomatát és biometrikus adatait is rögzítik az [Eurodac](#) rendszerben. A közös adatbázisból minden tagország hatóságai számra hozzáférhető a migránsok belépési országa és személyes adatai.

A [vészhelyzeti rendelkezések](#) a 2015-ös migrációs válsághoz és a 2021-es fehéroroszi eseménysorozathoz hasonló, nagyszámú irreguláris migráns érkezésével járó esetekben léptethetők életbe. Amennyiben egy EU-s ország az akkorihoz hasonló krízissel szembesül, szolidaritási hozzájárulást kérhet a többi tagállamtól. A rendelkezések lehetővé teszik az érintett államok számára, hogy a menedékkérőket a menekültügyi eljárás időtartamára (azaz maximum 20 hétre) a határon feltartóztassák. Emellett lehetőséget biztosít az elutasított menedékkérők 12 és 20 hét közötti időtartamra történő elzárására, míg visszafogadási eljárásuk le nem zárul.

A Paktumban szereplő egységes európai menekültügyi rendszer ([CEAS](#)) központosítja és közös mederbe tereli a tagországok által alkalmazott migrációs politikákat. Emellett a rendszer célja az EU tagországok közötti másodlagos migráció meggátolása. A Paktum a migrációs eljárások között kiemelt célként kezeli a frontországokból történő relokációt. A tervezet erre egy évi 30 000 fős keretet határoz meg. A Paktum ehhez egy 600 millió eurós keretösszeggel számol, ami személyenként 20 ezer eurót jelent. A tagállamok közötti relokáció során a Bizottság javaslata alapján a Tanács fogadja el és hajtja végre a kétéves relokációs tervet.

A Paktumról a szavazás előtt kedvezően [nyilatkozott](#) mind a néppárti, mind pedig a liberális frakció. Manfred Weber, a Néppárt elnök-frakcióvezetője szerint a tervezet biztosítja az EU külső határainak védelmét. A liberális frakció a Paktum kiegyensúlyozottságát emelte ki. Egyes baloldali képviselők attól tartanak, hogy a Paktum a „biztonságos harmadik országok” koncepciójának fenntartásával újabb lépést jelent a migrációs eljárások kiszervezése felé. Jean-Paul Garraud, a francia radikális jobboldali Nemzeti Tömörülés EP-képviselője [szerint](#) ugyanakkor a Paktum újításai nem hoznak valódi változást az EU migrációs politikájában.

Ha az Európai Parlament meg is szavazza jelenlegi szövegével a Paktumot, a rendelkezések várhatóan akkor sem nem lépnek hatályba 2026 előtt. Annak kivitelezése ugyanis a mindenkori soros elnökség feladata. A 2024 júniusától az Európai Unió soros elnökségét betöltő Magyarország, nem támogatja a Paktumot, és a hazánkét követő periódust felügyelő Lengyelország is tiltakozik a Paktum számos eleme ellen. Bakondi György belbiztonsági főtanácsadó [elmondta](#), hogy a kormány célja a magyar migrációs politika megjelenítése az EU-s jogszabályokban.